ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 15) mk. — Poszczególny numer 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 43. | **Puck, sobota, dnia 10 czerwca 1922 r.** | **Rok 36.**

Część Urzędowa.

Treść: *335. Ustawa z dnia 21. II. 22 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.*

336. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11. V. 22 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

337. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15. V. 22 r. w przedmiocie wprowadzenia obowiązku odstępowania na rzecz Państwa zwierząt pociągowych.

338. Okólnik Wojewody Pomorskiego z dnia 15. V. 22 w sprawie bezprawnego używania polskich wykazów osobistych przez obcokrajowców.

339. Obwieszczenie Delegacji Rzeczyp. Polskiej w Komisji Mieszanej do Spraw Repatrjacji w Rosji.

335.

Ustawa z dnia 21 lutego 1922 roku o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Art. 1. Od chwili ogłoszenia mobilizacji zapotrzebowane, a w zwykłym trybie gospodarczym, dla zaopatrzenia armji przepisanym, nie dające się zapewnić ilości zwierząt pociągowych i wozów będą pozyskane w drodze poboru.

W tym celu wprowadza się z chwilą ogłoszenia mobilizacji obowiązek odstąpienia Państwu na jego żądanie i za stosownem wynagrodzeniem na własność tych zwierząt pociągowych i wozów, które zostaną w sposób, niniejszą ustawą przepisany, uznane za potrzebne i zdatne dla wojska.

Art. 2. We wszystkich innych organizacją wojskową przewidzianych wypadkach koniecznego zwiększenia liczebnego stanu armji upoważnia się Radę Ministrów do wprowadzenia obowiązku, wskazanego w art. 1.

Art. 3. Obowiązek, o którym mowa w artykułach poprzednich, ciąży na wszystkich właścicielach i posiadaczach zwierząt pociągowych i wozów z wyjątkami, przewidzianemi niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustanie obowiązku, o którym mowa w artykułach 1 i 2, będzie zarządzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Za zwierzęta pociągowe w rozumieniu niniejszej ustawy uważać należy wszelkie zwierzęta, które w istniejących w Państwie stosunkach gospodarczych używane są do jazdy pod wierzch, w zaprzęgu lub jako juczne.

Za wozy uważa się wszelkie lądowe środki przewozowe, poruszane siłą ludzką, zwierzęcą lub motorową, z wyjątkiem taboru kolejowego, wraz z przedmiotami, przeznaczonemi do ich utrzymania i użytkowania, nie wyłączając uprzęży.

Art. 6. W czasie trwania obowiązku, o którym mowa w art. 1, wzbroniony jest wywóz zwierząt pociągowych i wozów poza granice Państwa bez zezwolenia właściwych władz państwowych.

Tryb, w jakim zezwolenia na wywóz będą udzielane, określi rozporządzenie wykonawcze do niniejszej ustawy.

Postanowienie niniejsze nie przesądza w niczem sprawy obrotu wymienionemi przedmiotami z zagranicą w czasie, kiedy obowiązek, o którym mowa w art. 1, nie istnieje.

Art. 7. Obowiązkom, nałożonym niniejszą ustawą, nie podlegają:

1. Prezydent Rzeczypospolitej w odniesieniu do zwierząt pociągowych i wozów, objętych etatem;
2. osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, w odniesieniu do zwierząt pociągowych i wozów, służących do użytku osobistego lub urzędowego tych osób i ich orszaku.

Art. 8. Od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa wolne są:

a) konie, hodowane w stadninach państwowych;
b) ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz ogiery i klacze innych ras fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
c) ogiery, licencjonowane i klacze zarejestrowane, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
d) zwierzęta, pracujące w kopalniach stale pod ziemią;
e) zwierzęta pociągowe niżej 4 lat życia;
f) klacze wysoko-źrebne i klacze ze źrebiętami.

Art. 9. Od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa mogą być zwolnione te zwierzęta pociągowe i wozy, za których zwolnieniem przemawiać będzie ważny interes służby publicznej, gospodarki społecznej i rolnictwa, przedewszystkiem drobnego.

Warunki zwalniania oraz tryb, w jakim orzeczenia o zwolnieniu będą wydawane, określi rozporządzenie wykonawcze do ustawy niniejszej.

Art. 10. Na obszarach działań wojennych, gdzie zachodzi uzasadniona obawa wyzyskania przez nieprzyjaciela zdatnych do służby wojskowej zwierząt pociągowych i wozów, może być zarządzone przez władze wojskowe unieważnienie wszelkich na zasadzie niniejszej ustawy już udzielonych zwolnień od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa.

Art. 11. Do występowania wobec osób, w art. 3 wymienionych, z żądaniem spełnienia ciążących na nich z mocy niniejszej ustawy obowiązków upoważnione są z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 10, władze administracyjne. Do władz tych należy również nadzór nad należytem wykonaniem tych obowiązków, przyczem w razie potrzeby przysługuje im prawo żądania pomocy wojska w granicach przepisów o używaniu wojska do pomocy władz cywilnych w wypadkach wyjątkowych.

Art. 12. Minister Spraw Wojskowych i Minister Spraw Wewnętrznych mogą wydawać wszelkie zarządzenia potrzebne do utrzymania w ewidencji znajdujących się na obszarze Państwa zwierząt pociągowych i wozów.

Art. 13. W razie zarządzenia spisu zwierząt pociągowych obowiązane są osoby, w art. 3 wymienione, na wezwanie właściwych władz administracyjnych zgłosić we właściwym urzędzie gminnym (magistracie) wszystkie w ich posiadaniu znajdujące się zwierzęta pociągowe w czasie, przez władze te wskazanym.

Wymienione wyżej osoby mogą być również wezwane do zgłaszania we właściwym urzędzie gminnym (magistracie) i w trybie, określić się mającym odnośnem rozporządzeniem, zmian, zaszłych od chwili ostatniego zgłoszenia w stanie posiadania zwierząt pociągowych.

Bliższe postanowienia o sposobie przeprowadzenia spisu i zgłaszania zmian określą rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy.

Art. 14. W celu sprawdzenia zdatności zwierząt pociągowych dla potrzeb wojska może być w odpowiednich odstępach czasu w całem Państwie lub w pewnych jego częściach, zarządzony przegląd tychże.

W razie zarządzenia przeglądu osoby, wymienione w art. 3, obowiązane będą na wezwanie właściwych władz administracyjnych przedstawić posiadanie przez siebie zwierzęta pociągowe w czasie i miejscu, przez władze te wskazanych do przeglądu.

Przegląd dokonywany być ma przy uwzględnieniu warunków gospodarczych i lokalnych powiatu możliwie w siedzibie każdego urzędu gminnego (magistratu).

Od obowiązkowego dostawienia do przeglądu zwolnione są zwierzęta, wyszczególnione w artykule 8.

W razie niewykonania obowiązku, o którym mowa w ustępie 2, oraz w wypadkach uzasadnionych wątpliwości co do istnienia warunków, zwalniających od przeglądu, może być zarządzone przymusowe dostawienie zwierząt pociągowych.

Art. 15. Przeglądu, o którym mowa w art. 14, dokonywa komisja przeglądowa w składzie następującym:

1. kierownik władzy administracyjnej I instancji, wzgl. jego zastępca, jako przewodniczący;
2. przedstawiciel władzy wojskowej;
3. dwuch przedstawicieli samorządu powiatowego, a w ich miejsce w miastach, wyłączonych ze związku powiatowego, dwuch przedstawicieli samorządu miejskiego;
4. wojskowy lekarz weterynarji lub w jego zastępstwie zaproszony przez władzę wojskową cywilny lekarz weterynarji. ,

Sprawę zdatności zwierząt pociągowych dla potrzeb wojska rozstrzyga wyłącznie przedstawiciel władzy wojskowej, który za podstawę swego orzeczenia przyjąć winien opinję lekarza weterynarji. Pozostali członkowie komisji przeglądowej mają w tym kierunku tylko głos doradczy.

Orzeczenie o zdatności nie może być odrębnie zaskarżone, lecz tylko łącznie z decyzją komisji poborowej o pobraniu odnośnego przedmiotu.

Przy przeglądzie zwierząt pociągowych z poszczególnych gmin winien być obecny naczelnik odnośnej gminy, względnie wyznaczony przez niego zastępca, których informacje o zdatności zwierząt pociągowych odnośnej gminy winny być uwidocznione w protokule komisji przeglądowej.

Art. 16. Ogólny rozmiar zapotrzebowania zwierząt pociągowych i wozów, który w przewidzianych w artykułach 1 i 2 wypadkach ma być pokryty w drodze poboru, ustala Minister Spraw Wojskowych.

Rozkładu powyższego zapotrzebowania na poszczególne województwa dokonywa Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i ministrami, właściwymi dla odnośnego przedmiotu świadczenia; dalszego rozkładu na powiaty i gminy dokonywują właściwe władze administracyjne w porozumieniu z odnośnemi władzami wojskowemi. Gdy wzgląd na nieodzowną potrzebę wojenną tego wymaga, przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych prawo określenia rozmiaru zapotrzebowania w poszczególnych powiatach i gminach.

Przy ustaleniu ogólnego rozmiaru zapotrzebowania oraz rozkładzie na województwa, powiaty i gminy winny być brane pod uwagę potrzeby gospodarki społecznej w granicach dopuszczalnych przez wzgląd na potrzebę wojska oraz zdolność świadczenia ludności.

Art. 17. Pobór zwierząt pociągowych i wozów może być zarządzony bądź na obszarze całego Państwa, bądź w pewnych tylko częściach jego, w miarę możności kolejno po sobie następujących, i obejmować może wszystkie lub pewne tylko gatunki i rodzaje zwierząt pociągowych i wozów.

Odnośne zarządzenia wydają Minister Spraw Wojskowych i Minister Spraw Wewnętrznych w obopólnem porozumieniu.

Art. 18. W razie zarządzenia poboru osoby, wymienione w art. 3, obowiązane są, na wezwanie właściwych władz administracyjnych, przedstawić w miejscu i czasie, przez władze te wskazanych, te z posiadanych przez siebie zwierząt pociągowych i wozów, które przy ostatnim przeglądzie uznane zostały za zdatne dla potrzeb wojska, ponadto winny być do przeglądu i poboru przedstawione wszystkie te zwierzęta pociągowe i wozy, które w czasie ostatniego przeglądu nie były do komisji przeglądowej doprowadzone.

Pobór ma być przeprowadzony w zasadzie w każdym powiecie, o ile wzgląd na nieodzowną potrzebę wojenną na to zezwala.

Obowiązkowemu przedstawieniu do poboru nie podlegają przedmioty, zwolnione w myśl ustę-

pu 4 art. 14 od przeglądu, o ile okoliczności, dla których zwolnienie nastąpiło, trwają bez zmiany, tudzież te przedmioty, które na zasadzie postanowienia art. 9 przed terminem poboru zostały zwolnione od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa.

Postanowienie ustępu ostatniego art. 14 znajduje zastosowanie także w stosunku do poboru.

O ileby pobór nie był poprzedzony przeglądem, mają być na wezwanie powyższych władz do przeglądu i poboru przedstawione wszystkie te zwierzęta pociągowe i wozy, które w myśl niniejszej ustawy podlegają przeglądowi.

Art. 19. Pobór przeprowadza komisja poborowa zwierząt pociągowych i wozów.

Skład komisji jest ten sam, jak komisji przeglądowej.

Jeżeli poborem są objęte przedmioty, co do których nie ustalono z góry cennika, mają być do uczestniczenia przy poborze zaproszeni fachowi oceniciele, wyznaczeni przez właściwą władzę samorządową, a w razie braku tejże — przez władzę administracyjną.

Postanowienia, określające szczegółowo zakres działania i sposób urzędowania komisji poborczej, oraz prawa i obowiązki jej członków i osób, w jej czynnościach udział biorących, określi rozporządzenie wykonawcze przy zastosowaniu postanowień ustępu 2 i 4 art. 15.

Jeżeli pobór odbywa się w okresie mobilizacji, orzeczenie o konieczności pobrania odnośnego przedmiotu zastrzeżone jest decyzji przedstawiciela władzy wojskowej.

Art. 20. Za odstąpione przy poborze Państwu na własność zwierzęta pociągowe i wozy otrzymują właściciele, względnie posiadacze tychże, bezzwłocznie wynagrodzenie w gotówce w wysokości, określonej przez komisję poborową. Tylko w wypadkach wyjątkowej niemożności zapłacenia gotówką wydawane być mogą asygnaty do właściwej kasy skarbowej, których realizacja dokonana być winna najdalej do 4 tygodni, licząc od dnia wystawienia asygnaty.

W razie niedotrzymania tego terminu, z winy władz rządowych, podstawę wypłaty będzie na żądanie świadczącego stanowić nie wynagrodzenie, wymienione w asygnacie, lecz cena targowa w dniu realizacji asygnaty. Decyzje w tym wypadku wydaje władza administracyjna I instancji w porozumieniu z właściwą władzą wojskową.

Wysokość wynagrodzenia, w myśl ustępu pierwszego, określa komisja na podstawie cennika, wydanego przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, względnie z innymi ministrami, właściwymi dla odnośnego przedmiotu świadczenia.

W wypadkach, gdy chodzi o przedmioty, nie objęte cennikiem, wysokość wynagrodzenia oznacza komisja poborowa na podstawie orzeczenia oceniciełi.

Wysokość cen, ustalonych tak przez ocenicieli, jak również przez cenniki, winna odpowiadać cenom targowym.

Art. 21. W celu sprawdzenia sprawności przygotowań mobilizacyjnych może być zarządzony pobór próbny zwierząt pociągowych i wozów.

Pobór próbny ogranicza się do czynności, wymienionych w art. 18, przy zastosowaniu postanowień art. 26 niniejszej ustawy.

Po przedstawieniu zwierząt pociągowych i wozów komisji poborowej przedmioty te winny być niezwłocznie zwolnione.

Art. 22. Osoby, w art. 3 wymienione, nie mogą być zmuszone do wypełnienia obowiązków świadczenia, jeżeli przy poborze nie otrzymały wynagrodzenia w gotówce, względnie asygnaty do kasy skarbowej.

Art. 23. Pretensje do Skarbu Państwa z tytułu dopełnienia obowiązku, z art. 1 i 2 wynikającego, winny być, pod rygorem ich utraty, zgłoszone najdalej w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia ustania tego obowiązku.

Art. 24 Osobom, które wskutek decyzji komisji poborowych lub decyzji władzy I instancji (art. 20 ust. 2) czują się pokrzywdzone, ciwej władzy administracyjnej II instancji w terminie miesięcznym od dnia zaistnienia pokrzywdzenia, względnie od dnia doręczenia pisemnej decyzji. Zażalenie winno być wniesione za pośrednictwem właściwej władzy administracyjnej I instancji. Wniesienie zażalenia nie ma skutku odraczającego.

Rozstrzygnięcie władzy administracyjnej II instancji winno nastąpić najdalej do 4 tygodni od dnia, w którym zażalenie do władzy tej wpłynęło. Rozporządzenie wykonawcze określi wypadki, w których rozstrzygnięcie władzy administracyjnej II instancji winno nastąpić w porozumieniu z władzami wojskowemi.

Rozstrzygnięcie władzy administracyjnej II instancji jest ostateczne.

Art. 25. Przepis art. 24 nie ma zastosowania do roszczeń z tytułu niedostatecznej wysokości wynagrodzenia, przyznanego przez komisję poborową za odstąpione Państwu przedmioty; pretensje z tego tytułu winny być wnoszone na drogę sądową.

Art. 26. Osoby, w art. 3 wymienione, ponoszą:

1. koszty i ryzyko, połączone z dostawieniem zwierząt pociągowych i wozów, oraz z ich utrzymaniem do chwili przedstawienia tychże komisjom przeglądowym lub poborowym, tudzież koszty i ryzyko w drodze powrotnej od chwili zwolnienia tych przedmiotów z przeglądu, względnie poboru;
2. takież koszty i ryzyko w przewidzianych w art. 14 i 18 wypadkach przymusowego dostawienia do przeglądu lub poboru, o ile stwierdzony zostanie brak przyczyn, zwalniających od obowiązku przedstawienia do przeglądu lub poboru;
3. koszty, połączone z przeprowadzeniem niezbędnych dochodzeń wskutek wniesienia zażaleń, o których mowa w art. 24, o ile zażalenie okaże się bezzasadne.

Gminy zobowiązane są dostarczyć bezpłatnie lokalu i placu, potrzebnych do przeprowadzenia przeglądu, względnie poboru.

Wszelkie inne z zastosowania niniejszej ustawy wynikające koszty obciążają Skarb Państwa, z wyjątkiem kosztów podróży i djet funkcjonarjuszy ciał samorządowych, które pokryte być mają z budżetu ciał samorządowych.

Art. 27. Wszelkie akta, dowody i cała korespondencja, wynikająca z wykonania obowiąz-

ków, niniejszą ustawą nałożonych, wolne są od opłat stemplowych.

Art. 28. Osoby, uchylające się od spełnienia obowiązków, niniejszą ustawą przewidzianych, lub podające przy zarządzonym w myśl art. 13 spisie niezgodne ze stanem rzeczywistym szczegóły, będą karane w drodze administracyjnej grzywną do wysokości wartości odnośnego przedmiotu świadczenia lub aresztem do 6 miesięcy; w wypadkach szczególnie ciężkich uchybień mogą być zastosowane obie kary.

W wypadkach przekroczenia art. 17 niniejszej ustawy można obok wymienionych kar orzec także konfiskatę przedmiotów, obowiązkowemu odstąpieniu na rzecz Państwa podlegających.

Przeciwko orzeczeniom karnym władz administracyjnych I instancji przysługuje ukaranemu w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia pisemnego orzeczenia prawo odwołania się do właściwego urzędu wojewódzkiego, którego decyzja jest w toku instancji administracyjnych ostateczna. Aż do wydania szczegółowych w tym względzie przepisów, można od orzeczeń karnych władz administracyjnych, zapadłych w II instancji odwołać się w ciągu dni 7 od dnia doręczenia pisemnego orzeczenia do sądu okręgowego, w którym obrębie ma siedzibę władza administracyjna I instancji. Sąd rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów o odwołaniu się od orzeczeń sądów pokoju (powiatowych), nie może wszakże uchylić orzeczenia władzy administracyjnej z przekazaniem sprawy do ponownego zbadania i wydania orzeczenia.

Odwołanie do sądu nie wstrzymuje wykonania kary z wyjątkiem kary pozbawienia wolności.

O wykonaniu kary pozbawienia wolności władza administracyjna zwraca się do właściwego sądu pokoju (powiatowego) miejsca pobytu skazanego, przesyłając w tym celu sądowi akta sprawy.

Art. 29. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, oraz z innymi zainteresowanymi Ministrami, zaś na obszarze b. dzielnicy pruskiej również w porozumieniu z Ministrem tejże dzielnicy.

Art. 30. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie w tym przedmiocie dotychczas obowiązujące ustawy i rozporządzenia.

Ustawa niniejsza nie narusza w niczem obowiązków odnośnie dostarczania podwód, wynikających z ustawy o osobistych świadczenia wojennych z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 401).

Marszałek: **Trąmpczyński.**

Prezydent Ministrów: **Antoni Ponikowski.**

Minister Spraw Wojskowych: **Sosnkowski.**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Kamiński.**

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: **Wybicki.**

Powyższą ustawę podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 30 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

336.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 166) i w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu zarządza się co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Obowiązek odstąpienia na rzecz Państwa zwierząt pociągowych i wozów, o którym mowa w artykule 1, ustęp drugi ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 166) powstaje z chwilą podania do publicznej wiadomości zarządzenia mobilizacyjnego.

§ 2. Wprowadzenie obowiązku odstępowania na. rzecz Państwa zwierząt pociągowych i wozów we wszystkich innych, pokojową organizacją wojska przewidzianych, wypadkach zwiększenia liczebnego stanu siły zbrojnej nastepuje w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Do występowania wobec Rady Ministrów z odnośnemi wnioskami powołany jest Minister Spraw Wojskowych.

§ 3. W przewidzianych paragrafami 1 i 2 niniejszego rozporządzenia wypadkach pobór zwierząt pociągowych i wozów przeprowadzany będzie w tym razie, jeżeli pokrycie zapotrzebowanych ilości tych przedmiotów nie da się bez szkody dla interesów administracji wojskowej osiągnąć w zwykłym trybie gospodarczym, dla zaopatrzenia armji przepisanym, t. j. w drodze zakupu z wolnej ręki, względnie przez zasilenie oddziałów związkowych inwentarzem wojskowym z innych okręgów, nie objętych mobilizacją, lub podniesieniem liczebnego stanu siły zbrojnej.

Stwierdzenie faktu niemożliwości pokrycia zapotrzebowania zwierząt pociągowych i wozów w powyższej drodze zastrzeżone jest Ministrowi Spraw Wojskowych.

W pierwszym okresie mobilizacji, przeznaczonym do postawienia siły zbrodniej na stopie wojennej, oraz w tych wypadkach przewidzianego w paragrafie 2 zwiększenia stanu siły zbrojnej, zakup zwierząt pociągowych i wozów z wolnej ręki, względnie zasilanie oddziałów inwentarzem wojskowym z innych okręgów, w zasadzie nie będzie stosowane.

§ 4. Ustanie obowiązku, o którym mowa w §§ 1 i 2, następuje z chwilą ratyfikacji układu pokojowego z państwem, względnie z państwami z któremi Polska była w stanie wojny lub na skutek rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 5. A. Za zwierzęta pociągowe, które w istniejących w Państwie stosunkach gospodarczych używane są do jazdy pod wierzch, w zaprzęgu, lub jako juczne, uważać należy konie, muły, osły i woły.

O ile, prócz powyższych, inne jeszcze rodzaje zwierząt pociągowych w poszczególnych częściach Państwa będą przez administrację wojskową zapotrzebowane, obowiązek ich dostarczenia wprowadzi rozporządzenie Ministra Spraw

Wojskowych, wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami.

B. Za wozy, poruszane siłą zwierzęcą, uważać należy:

1. pojazdy osobowe, parokonne, otwarte (bryczki zwykłe);
2. pojazdy jednokonne, otwarte (bryczki zwykłe);
3. wozy gospodarcze parokonne, czterokołowe, szerokotorowe, o żelaznych osiach i żelaznych obręczach (używane w b. zaborze pruskim);
4. wozy gospodarcze parokonne, czterokołowe, normalnotorowe, o żelaznych osiach i żelaznych obręczach (używane w b. zaborze rosyjskim i austrjackim);
5. wozy jak w punkcie 4, jednakże o osiach drewnianych, z maksymalną nośnością 400 kg.;
6. wozy gospodarcze, jednokonne, czterokołowe, wąskotorowe, o osiach żelaznych (używane na Białej Rusi);
7. wozy jak w punkcie 6, jednakże o osiach drewnianych, z maksymalną nośnością 200 kg.;
8. sanie typu włościańskiego parokonne i
9. sanie typu włościańskiego jednokonne.

Wyszczególnione w p. p. 1 do 9 wozy stanowić mają materjał zdatny do użytku wojskowego; drobne braki, jako to: złamane koło, dyszel i t. p., nie wykluczają zdatności do użytku wojskowego.

W razie rozszerzenia obowiązku odstąpienia na rzecz Państwa wozów innych jeszcze typów, niż wymienionych w p. p. 1 do 9, nastąpi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami.

C. Za wozy, poruszane siłą motorową, lub ludzką, uważać należy wszelkiego rodzaju samochody, motocykle, przyczepki, traktory i rowery wraz ze znajdującemi się w posiadaniu właściciela, względnie posiadacza, narzędziami, częściami zamiennemi, akcesorjami, gumami oraz innemi przedmiotami przeznaczonemi do ich utrzymania i użytkowania.

§ 6. Od chwili ogłoszenia mobilizacji i na czas trwania obowiązku ustępowania zwierząt i wozów na rzecz Państwa, wywóz zwierząt pociągowych i wywóz poza granice Państwa, bez zezwolenia właściwych władz państwowych, jest zabroniony.

Z chwilą ogłoszenia mobilizacji tracą moc wszystkie do tej pory, w myśl istniejących przepisów o obrocie z zagranicą, uzyskane zezwolenia na wywóz, a posiadacze odnośnych przedmiotów winni są, o ile trwają przy zamiarze wywozu, starać się o zezwolenie nań w trybie, poniżej wskazanym.

Zezwoleń na wywóz w myśl poprzedniego ustępu udziela władza administracyjna II instancji w porozumieniu z właściwem dla miejsca zamieszkania petenta dowództwem Okręgu Korpusu. Od orzeczenia władzy administracyjnej II instancji przysługuje stronom prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i innemi dla danego przedmiotu właściwemi ministerstwami. Odwołanie wnieść należy do właściwej władzy administracyjnej II instancji w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia następnego po dniu otrzymania orzeczenia.

Prośba o pozwolenie na wywóz winna być wniesiona do władzy administracyjnej I instancji, właściwej dla miejsca zamieszkania petenta, i ma zawierać:

1. imię, nazwisko oraz dokładny adres właściciela, względnie posiadacza zwierząt pociągowych i wozów,
2. dokładną ilość i opis przeznaczonych do wywozu przedmiotów; odnośnie do zwierząt pociągowych należy ponadto podać ich dokładny, stwierdzony przez lekarza weterynarji wiek, zaś odnośnie do samochodów, motocykli, przyczepek, traktorów i rowerów ich dane rejestracyjne,
3. miejscowość, do której wywozi się te przedmioty, oraz imię i nazwisko odbiorcy,
4. cel i uzasadnienie konieczności wywozu.

Wszystkie, zamieszczone w prośbie, okoliczności winny być potwierdzone przez miejscowe urzędy gminne lub magistraty.

Władze administracyjne I instancji przedkładają wniesioną prośbę wraz z odpowiedniem wnioskiem terytorjalnie właściwej władzy administracyjnej II instancji do decyzji.

Na tych obszarach, na których z powodu ewakuacji cywilnych władz administracyjnych wykonywanie administraji lokalnej przeszło na władze wojskowe, zezwoleń powyższych udzielają dowódcy wojskowi, których uprawnienia rozkazodawcze rozciągają się na cały odnośny obszar, o ile są co najmniej dowódcami pułku, lub oddziału równorzędnego, względnie korzystają z praw, dowódcom tym przysługujących.

W czasie, kiedy obowiązek, o którym w ustępie 1 uwowa, nie istnieje, obrót powyższemi przedmiotami z zagranicą podlega normalnie obowiązującym przepisom.

§ 7. Obowiązkom, nałożonym ustawą o odstępowaniu zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa, w szczególności obowiązkowi ich zgłaszania i przedstawiania do przeglądu lub poboru nie podlegają:

1. Prezydent Rzeczypospolitej w odniesieniu do zwierząt pociągowych i wozów, objętych etatem,
2. osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, w odniesieniu do zwierząt pociągowych i wozów, służących do użytku osobistego lub urzędowego tych osób i ich orszaku.

Tu należy korzystający z prawa zakrajowości personel ambasad, poselstw, misji wojskowych, ponadto zaś konsulowie, z wyjątkiem konsulów honorowych, oraz inne misje zagraniczne, wskazane każdorazowo i indywidualnie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 8. Obowiązkowemu świadczeniu na rzecz Państwa nie podlegają:

1. konie hodowlane w stadninach państwowych,
2. ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz ogiery i klacze innych ras, fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, względnie Zarząd Stadnin Państwa.

3. ogiery licencjonowane i klacze zarejestrowane posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, względnie Zarząd Stadnin i Państwa. Do czasu jednolitego, ustawowego unormowania w Państwie Polskiem sprawy zaświadczeń licencyjnych dla ogierów i rejestracyjnych dla klaczy zachowują swoją moc świadectwa wydane:
   a) w b. zaborze rosyjskim przez Sekcję Chowu Koni Centralnego Towarzystwa Rolniczego,
   b) w b. zaborze austrjackim przez Komisję licencjonowania ogierów, działające na obszarze Małopolski w myśl ustawy krajowej z dnia 8 grudnia 1881 roku (Dz. U. Kr. rn. 71) i ustawy z dnia 2 maja 1889 r. (Dz. U. Kr. nr. 46), na Śląsku Cieszyńskim w myśl rozporządzenia Austrjackiego Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 25 kwietnia 1855 roku (Austrj. Dz. U. P. nr. 79) i rozporządzenia Ministerstwa Handlu i Gospodarstwa Społecznego oraz Ministerstwa Wojny i Ministerstwa Stanu z dnia 3 lutego 1866 roku (Austrj. Dz. U. P. nr. 18), tudzież rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Obrony Krajowej z dnia 15 maja 1874 r. (Austrj. Dz. U. P. nr. 76),
   c) w b. zaborze pruskim przez Obwodowe Komisje licencyjne, działające na obszarze Województwa Poznańskiego w myśl rozporządzenia policyjnego dla poznańskiego obwodu regencyjnego z dnia 10 grudnia 1892 r. (Dziennik Urzędowy z 1893 roku poz. 544), a na obszarze Województwa Pomorskiego w myśl rozporządzenia policyjnego dla bydgoskiego obwodu regencyjnego z dnia 20 czerwca 1893 roku (Dziennik Urzędowy z 1893 r. poz. 1090), zaś w odniesieniu do klaczy, potwierdzone przez Zarządy Izb Rolniczych Wielkopolskiej i Pomorskiej wyciągi z Ksiąg Stadnych (rodowodowych, rodowych) dla klaczy, w księgach tych zarejestrowanych.
4. zwierzęta pociągowe, pracujące w kopalniach stale pod ziemią, co stwierdzone być winno zaświadczeniem, wydanem przez właściwy okręgowy urząd górniczy,
5. zwierzęta pociągowe, niżej 4 lat życia,
6. klacze wysokoźrebne i klacze ze źrebiętami w wieku do 3-ch miesięcy.

§ 9. Prócz wyszczególnionych w § 8 i z mocy ustawy, świadczeniu niepodlegających kategorji zwierząt, mogą być, na wniesioną w tym celu prośbę, o ile zapotrzebowanie wojska na to pozwoli, od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa zwolnione ze względu na ważny interes służby publicznej, gospodarki społecznej, i rolnictwa, przedewszystkiem drobnego, następujące zwierzęta pociągowe i wozy:

1. konie i wozy, pozostające na etacie Ministerstwa Poczt i Telegrafów, przeznaczone do przewożenia poczty, oraz prywatne konie i wozy, niezbędnie potrzebne do tego celu, co winno być udowodnione kontraktem, potwierdzonym przez terytorjalnie właściwą Dyrekcję Poczt i Telegrafów;
2. konie i wozy urzędów państwowych, policji państwowej i władz samorządowych, niezbędnie potrzebne dla spełniania czynności tych władz i urzędów, o ile zastąpienie tych koni i wozów materjałem, nieprzydatnym dla celów wojskowych, nie da się uskutecznić bez uszczerbku dla poprawnego funkcjonowania tych urzędów i władz;
3. konie i wozy prawnie istniejących straży ogniowych, niezbędnie potrzebne do spełniania zadań tych instytucji;
4. konie i wozy, należące do zakładów i instytucji użyteczności publicznej (elektrowni, gazowni, zakładów czyszczenia miasta, zakładów wodociągowych i t. p.), zakładów przemysłowych z dziedziny przemysłu wojennego oraz zakładów o specjalnej doniosłości gospodarczo-społecznej, o ile zastąpienie tych koni i wozów materjałem, nieprzydatnym dla celów wojskowych, nie da się uskutecznić bez uszczerbku dla poprawnego funkcjonowania tych instytucji i zakładów;
5. jedynie zwierzęta i wozy, niezbędnie potrzebne do utrzymania właściciela i rodziny, względnie do uprawy własności rolnej, przedewszystkiem drobnej;
6. konie i wozy własne wojskowych, zaliczone na etat oddziałów, do których wojskowi ci są przydzieleni.

§ 10. Prosby o zwolnienie w myśl § 9 niniejszego rozporządzenia należy wnosić do władzy administracyjnej I instancji właściwej dla miejsca zamieszkania posiadacza zwierząt pociągowych i wozów w następujących terminach:

I. odnośnie do zwierząt pociągowych:
   a) po ukończeniu ostatniego przeglądu zwierząt pciągowych (§ 18) — do dwuch tygodni,
   b) o ile tytuł do zwolnienia powstał po dokonanym przeglądzie — w terminie do dwuch tygodni od dnia powstania tytułu;

II. odnośnie do wozów, wyszczególnionych w pp. 1 do 9, paragrafu 5:

termin wnoszenia próśb o zwolnienie w myśl § 9 niniejszego rozporządzenia określony będzie rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych;

III. odnośnie do taboru samochodowego:

prośby o zwolnienie samochodów, motocykli, przyczepek, traktorów i rowerów należy zgłaszać w czasie do dwuch tygodni od dnia zarejestrowania tychże; o ile tytuł do zwolnienia powstał po dokonaniu rejestracji, prośba winna być wniesiona w terminie do dwuch tygodni od dnia powstania tytułu do zwolnienia; jeżeli wniesienie prośby o zwolnienie nie mogło nastąpić przed poborem w terminach, wskazanych w ustępach I, II i III, z powodu późnego powstania tytułu do zwolnienia, prośba ma być przedłożona bezpośrednio komisji poborowej.

Prośby, wniesione po wskazanych w ustępach I, II i III terminach, będą, w razie niedostatecznego usprawiedliwienia przyczyny zwłoki, odrzucone bez rozpatrywania.

§ 11. Prośba o zwolnienie ma zawierac:

1. imię i nazwisko oraz dokładny adres posiadacza, względnie właściciela;
2. dokładną ilość i opis (odnośnie do zwierząt także i wiek) przedmiotów, o których zwolnienie petent się ubiega;
3. powody ubiegania się o zwolnienie;

4. potwierdzenie właściwej władzy miejscowej (urzędu gminnego, magistratu), że podane w prośbie okoliczności polegają na prawdzie.

Po przeprowadzeniu dochodzenia władza administracyjna I instancji decyduje o udzieleniu zwolnienia w porozumieniu z właściwą władzą wojskową, którą w stosunku do zwierząt pociągowych jest Komenda Uzupełnień Koni, w stosunku zaś do wozów — terytorjalnie właściwe Dowództwo Okręgu Korpusu. Decyzja ta jest ostateczna.

W razie niedojścia do porozumienia między władzą administracyjną I instancji, a właściwą władzą wojskową, sprawa zostaje z urzędu przedłożoną właściwej władzy administracyjnej II instancji, która rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Korpusu.

W wypadkach, kiedy wydanie orzeczenia nie mogło nastąpić przed dniem poboru, orzeka o zwolnieniu komisja poborowa w trybie, wskazanym w § 48 niniejszego rozporządzenia.

Zapadłą w komisji poborowej decyzję o zwolnieniu podaje przewodniczący komisji stronie, ubiegającej się o nie, do wiadomości; okoliczność tę winna strona potwierdzić podpisem w protokule komisyjnym.

Przeciw decyzjom komisji poborowej przysługuje stronie, ubiegającej się o zwolnienie, prawo odwołania się do władzy administracyjnej II instancji, która sprawę rozstrzyga ostatecznie, w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Korpusu.

Osoby, zamierzające skorzystać z prawa odwołania, winny zgłosić je natychmiast wobec komisji poborowej.

Zgłoszenie ma być zaznaczone w protokule komisji. Niezależnie od tego, odwołujący się mają wnieść w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia uchwały komisji poborowej pisemne uzasadnienie odwołania na ręce właściwej władzy administracyjnej I instancji, w przeciwym razie orzeczenie komisji poborowej staje się prawomocne.

Zgłoszenie odwołania przeciw decyzjom komisji poborowej wstrzymuje wydanie orzeczenia o pobraniu tego przedmiotu; przedmioty jednak, o których zwolnienie posiadacz się ubiega, nie mogą być przezeń pozbyte pod rygorem skutków karnych z artykułu 28 ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa. W razie odrzucenia odwołania lub w razie uprawomocnienia się orzeczenia komisji, przedmiot świadczenia ma być przedstawiony komisji dodatkowego poboru, w czasie i miejscu określonem odnośnem wezwaniem władzy administracyjnej I instancji.

§ 12. Zwolnienia, udzielone w myśl § 11 niniejszego rozporządzenia, mogą być na obszarze tych odcinków działań wojennych, w których władze administracyjne wskutek ewakuacji nie wykonywają już swoich urzędowych funkcji, cofnięte przez upoważnione do tego władze wojskowe, nie niższe jednak jak dowództwa pułku lub oddziałów równorzędnych.

Zarządzenie cofnięcia tych zwolnień będzie w miarę możności podane do publicznej wiadomości z powołaniem się na niniejsze postanowienie. O ile ogłoszenie takie jest niemożliwe, będą w każdym poszczególnym wypadku strony interesowane pouczone o wydaniu takiego zarządzenia. Jeżeli przedmioty, których zwolnienia cofnięto, poddane będą zarazem poborowi, wynagrodzenie, ustalone na podstawie urzędowego cennika, a w braku takiego na podstawie orzeczenia cywilnych ocenicieli, zaproszonych przez władze wojskowe, winno być wypłacone natychmiast w gotówce. Niezależnie od wynagrodzenia w gotówce otrzymuje posiadacz pobranego w powyższej drodze przedmiotu pisemne poświadczenie, stwierdzające fakt dokonania poboru na zasadzie niniejszego postanowienia.

§ 13. Do występowania z żądaniem odstąpienia Państwu zwierząt pociągowych i wozów upoważnione są władze administracyjne I instancji.

Żądanie to, ujęte w formę ogólnych obwieszczeń, bądź też osobistych wezwań, lub inny, w danej miejscowości używany, sposób, będzie zawierać na wstępie podstawę prawną żądania oraz wskazywać zarządzenie władzy wyższej, na którem się opiera.

Władze administracyjne wykonywają nadzór nad należytem wypełnieniem obowiązków, wynikających z ustawy o odstępowaniu zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

ROZDZIAŁ II.

Ewidencja zwierząt pociągowych.

§ 14. Celem zaprowadzenia i utrzymania ewidencji, znajdujących się na obszarze Państwa zwierząt pociągowych, może Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Spraw Wojskowych wydawać wszelkie potrzebne zarządzenia, a w szczególności zarządzać ich spis oraz przegląd.

Spis.

§ 15. Spis zwierząt pociągowych zarządzany będzie nie częściej, niż raz do roku w zasadzie w miesiącach zimowych.

Spis może być zarządzony, zależnie od potrzeb administracji wojskowej, w całem Państwie lub w pewnych jego częściach.

Zarządzenie spisu podane zostanie do publicznej wiadomości przez władze administracyjne I instancji w drodze urzędowych obwieszczeń. Obwieszczenia te wskażą, które zwierzęta pociągowe podlegają spisowi, oraz w jaki sposób i w jakim terminie ma być uskutecznione zgłoszenie do spisu.

We wszystkich gminach (miejskich i wiejskich), w których spis zarządzono, obwieszczenia te będą podane do powszechnej wiadomości najmniej na 7 dni przed terminem rozpoczęcia spisu.

Z wyjątkami, wyszczególnionemi w § 7 niniejszego rozporządzenia, obowiązani są na powyższe wezwanie wszyscy posiadacze (osoby fizyczne i prawne) zwierząt pociągowych w terminie, w obwieszczeniu podanym, dokonać zgłoszenia osobiście, lub przez osoby do tego upoważnione. Zgłoszenia mogą być dokonane ustnie lub pisemnie w urzędzie gminnym, właściwym dla miejsca zamieszkania zgłaszającego. W razie ustnego zgłoseznia, zgłaszający obowiązany jest podać dokładnie szczegóły, określone w urzędowem obwieszczeniu. Pisemne zgłoszenia mają być dokonane na blankietach, które w tym celu urzędy gminne doręczą poszczególnym posiadaczom zwierząt pociągowych.

Posiadacze zwierząt, które przy poprzednich przeglądach zostały obdzielone kartami ewidencyjnemi, winni w swem zgłaszaniu wymienić nu-

mer karty i stopień zdatności. Posiadacze zwierząt, należących do jednej z wymienionych w artykule 8 ustawy kategorji, winni podać to przy zgłoszeniu do spisu, przyczem odnośnie do zwierząt, wymienionych w pp. b, c i d, mają być wskazane dokumenta, stwierdzające tytuł zwolnienia.

§ 16. Na podstawie dokonanych zgłoszeń urzędy gminne zestawią w 3 egzemplarzach wykazy spisu według przepisanych wzorów i osobnych instrukcji. Po zestawieniu tych wykazów jeden ich egzemplarz pozostaje w urzędzie gminnym, oba zaś pozostałe prześle urząd gminny właściwej władzy administracyjnej I instancji która, zatrzymując u siebie drugi egzemplarz, prezsyła równocześnie trzeci właściwej Komendzie Uzupełnień Koni.

§ 17. Celem utrzymania uzyskanych drogą spisu wiadomości w stopniu aktualności mogą władze administracyjne I instancji, na podstawie stosownych zarządzeń władz wyższych, wezwać posiadaczy zwierząt pociągowych do zgłaszania we właściwym urzędzie gminnym zmian, zaszłych od chwili ostatniego zgłoszenia w stanie posiadanych zwierząt pociągowych. Urząd gminny obowiązany jest zgłoszone zmiany uwidocznić w znajdującym się w jego posiadaniu egzemplarzu wykazu spisu.

Niezależnie od tego winni naczelnicy gmin uwidaczniać w spisach wszelkie do ich wiadomości doszłe zmiany po uprzedniem sprawdzeniu ich prawdziwości.

Przegląd.

§ 18. W celu stwierdzenia zdolności świadczenia ludności oraz sprawdzenia zdatności zwierząt pociągowych dla potrzeb wojska, będzie w odpowiednich odstępach czasu, nie częściej jednak, niż raz do roku, zarządzany przegląd tych zwierząt.

Przegląd odbywać się będzie w miesiącach, dostosowanych do warunków gospodarczych Państwa, w zasadzie w czasie od 1 maja do 15 czerwca, lub po pierwszym października.

Przegląd zwierząt pociągowych zarządza Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 19. Od obowiązkowego dostawiania do przeglądu są zwolnione w §§ 7 i 8 punkty 1 do 5 niniejszego rozporządzenia, a ponadto:

a) klacze wysokoźrebne i klacze ze źrebiętami w wieku do 1 miesiąca, o ile doprowadzenie ich do przeglądu łączyłoby się z oczywistą szkodą dla ich stanu zdrowia, co winno być stwierdzone przez naczelnika gminy;
b) zwierzęta chore, o ile to zostało przed terminem przeglądu stwierdzone przez lekarza weterynacji. Jeżeli stwierdzenie choroby lub fizycznej (patologicznej) nieruchomości doprowadzenia zwierzęcia przed komisję przeglądową nie mogło być z przyczyn od posiadacza niezależnych stwierdzone przez lekarza weterynacji, winien okoliczności te stwierdzić przy komisji przeglądowej naczelnik gminy.

Zwierząt chorych na chorobę zakaźną lub o nią podejrzanych, niewolno przyprowadzać do przeglądu; fakt istnienia choroby zakaźnej lub podejrzenia o nią, ma być stwierdzony przez lekarza weterynacji lub, gdy to jest niemożliwe, przez naczelnika gminy;
c) zwierzęta, obdzielone przy ostatnim przeglądzie lub poborze kartą ewidencyjną z orzeczeniem „niezdatny".

§ 20. Przeprowadzenie przeglądu w poszczególnych powiatach zarządza władza administracyjna I instancji w drodze publicznych obwieszczeń, które zawierać będą:

1. postawę prawną, na której zarządzenie przeglądu się opiera;
2. rodzaje zwierząt pociągowych, które w danej chwili podlegają przeglądowi;
3. termin przeglądu;
4. miejsce i czas spędu, z dokładnem wyszczególnieniem placu spędu i miejscowości, z których zwierzęta pociągowe mają być do przeglądu doprowadzone;
5. tytuły zwolnienia od przeglądu;
6. powołanie sankcji karnych za niedoprowadzenie zwierząt pociągowych do przeglądu.

Plac spędu wyznaczy przed terminem przeprzeglądu kierownik władzy administracyjnej I instancji na podstawie wniosku naczelnika gminy i lekarza weterynacji.

Miejscem spędu jest siedziba urzędu gminnego.

Obwieszczenie, o którem powyżej mowa, zawierać będzie ponadto plan urzędowania komisji przeglądowej w danym powiecie.

W tych częściach Państwa, w których istnieją gminy jednostkowe, przegląd dokonywany będzie dla kilku gmin łącznie, przyczem oddalenie gmin, najdalej położonych od miejsca spędu, nie może przenosić 10 klm. w jedną stronę.

§ 21. W razie zarządzenia przeglądu obowiązani są wszyscy posiadacze zwierząt pociągowych, wymienionych w urzędowem obwieszczeniu, doprowadzić osobiście lub przez osoby do tego wyznaczone, posiadane przez siebie zwierzęta do przeglądu w czasie i miejscu, w obwieszczeniu podanem.

Do przeglądu winny być doprowadzone i te zwierzęta pociągowe, które z jakichkolwiekbądź przyczyn nie zostały zgłoszone podczas spisu, o ile nie posiadają jednak tytułu do zwolnienia (§ 19). Dostawieniu do przeglądu podlegają również i te zwierzęta pociągowe, które do dnia przeglądu w odnośnej gminie utraciły powyższy tytuł do zwolnienia.

§ 22. Wezwanie do przyprowadzenia przed komisje przeglądowe podane będzie do publicznej wiadomości przez władze administracyjne I instancji w drodze obwieszczeń, najmniej na 7 dni przed rozpoczęciem w danej gminie przeglądu.

Wszystkie w pewnym dniu do przeglądu, zgodnie z obwieszczeniem dostawione zwierzęta pociągowe będą w ciągu tego samego dnia poddane przeglądowi.

W razie niewykonania przez posiadaczy zwierząt pociągowych obowiązku doprowadzenia ich do przeglądu oraz w wypadkach, jeżeli komisja powieźmie uzasadnioną wątpliwość co do istnienia warunków, zwalniających od przeglądu, przewodniczący komisji zarządzi, na podstawie odnośnej uchwały komisji, przymusowe dostawienie zwierząt. W tych wypadkach, o ile ze względu na plan czynności komisji przeglądo-

wych, dodatkowe dostawienie zwierząt pociągowych nie mogłoby nastąpić jeszcze tego samego dnia, względnie do tej samej miejscowości spędu, przewodniczący zarządzi dostawienie do najbliższego miejsca urzędowania komisji. W razie, gdyby doprowadzenie zwierzęcia do przeglądu w tym samym powiecie nie dało się już uskutecznić ze względu na plan przeglądu, może przewodniczący zarządzić doprowadzenie do komisji przeglądowej w sąsiednim powiecie, o czem winien być zawiadomiony przewodniczący tejże komisji.

§ 23. Przeglądu zwierząt pociągowych dokonywa komisja przeglądowa w składzie następującym:

1. kierownik władzy administracyjnej I instancji, względnie jego zastępca, jako przewodniczący,
2. przedstawiciel władzy wojskowej,
3. dwóch przedstawicieli samorządu powiatowego,
4. wojskowy lekarz weterynarji, lub w jego zastępstwie zaproszony przez władzę wojskową cywilny lekarz weterynarji.

Na obszarze b. Królestwa Kongresowego przedstawicieli samorządu wyznacza sejmik, w miastach zaś, wydzielonych ze związku powiatowego — rada miejska. W zaborze austrjackim przedstawicieli tych wyznacza rada powiatowa, względnie komisarz rządowy, po wysłuchaniu rady przybocznej, w miastach o własnym statucie — rady miejskie. W b. zaborze pruskim wyznaczają przedstawicieli samorządu wydziały powiatowe, w miastach zaś, wydzielonych z powiatowego związku komunalnego, — rady miejskie.

W powiatach, w których samorząd powiatowy lub miejski nie został jeszcze zorganizowany, przedstawicieli miast, względnie powiatów, wyznacza kierownik władzy administracyjnej I instancji.

Przy przeglądzie zwierząt pociągowych z poszczególnych gmin ma być obecny naczelnik odnośnej gminy, względnie odpowiedzialni jego zastępca należycie zorjentowany w miejscowych stosunkach odnośnej gminy i mogący sprostać zadaniom, nałożonym niniejszem rozporządzeniem na naczelników gmin.

§ 24. Przewodniczący komisji przeglądowej kieruje całem postępowaniem, tyczącem się przeglądu, i wydaje zarządzenia, potrzebne ze stanowiska administracji cywilnej do należytego przeprowadzenia tegoż.

Do przewodniczącego należy w szczególności zabezpieczenie ładu i spokoju na placu spędu oraz sprawności urzędowania komisji.

Przewodniczący poddaje pod obradę komisji sprawy, wymagające decyzji z jej strony, jak np.: wątpliwości co do istnienia tytułu zwolnienia od przeglądu, kwestji przymusowego dostawienia i t. p.

Przewodniczący przedkłada ponadto komisji przed rozpoczęciem czynności przeglądowych znajdujący się w posiadaniu władzy administracyjnej I instancji egzemplarz wykazów spisowych (§ 16).

§ 25. Naczelnicy gmin obowiązani są:

1. dopilnować przyprowadzenia na miejsce i czas, w obwieszczeniu oznaczony, wszystkich podlegających przeglądowi zwierząt pociągowych z powierzonych sobie gmin,
2. wykonywać w czasie przeglądu, w stosunku do ludzi i zwierząt ze swych gmin, nadzór nad ładem i porządkiem,
3. spełniać zarządzenia, wydane im przez przewodniczącego komisji w sprawach, dotyczących przeglądu zwierząt odnośnej gminy,
4. dostarczyć do przeglądu znajdujące się w posiadaniu gmin egzemplarze ostatniego spisu zwierząt pociągowych (§ 16 niniejszego rozporządzenia).

Ponadto winni naczelnicy gmin przed rozpoczęciem urzędowania komisji przeglądowej zawiadomić przewodniczącego komisji o wszystkich wiadomych im zmianach w stanie zwierząt podlegających przeglądowi, zaszłych od chwili ukończenia spisu, oraz wskazać, które z pomiędzy objętych spisem i podlegających przeglądowi zwierząt pociągowych nie zostały doprowadzone i z jakich powodów.

W czasie przeglądu obowiązani są naczelnicy gmin udzielać wszelkich, z przeglądem związanych i przez komisję żądanych wyjaśnień; za prawdziwość swoich informacji są oni dyscyplinarnie i karnie odpowiedzialni.

§ 26. Każdy posiadacz zwierząt pociągowych, względnie osoba, której poruczono doprowadzenie zwierząt do przeglądu, obowiązany jest zająć na placu przeglądu miejsce, wskazane przez przewodniczącego oraz przeprowadać swoje zwierzęta przed komisją osobiście lub przez swoją służbę w tempie, wskazanem przez przewodniczącego.

Zwierzęta pociągowe winny być przyprowadzane do przeglądu z uździenicami i postronkami.

Posiadacze zwierząt pociągowych, objętych spisem, jednak przed dniem przeglądu pozbytych, lub z jakichkolwiek przyczyn utraconych, obowiązani są, o ile zmiany te nie zostały przez nich zgłoszone w urzędzie gminnym, osobiście, przez zastępcę lub pisemnie zawiadomić o tych faktach przewodniczącego komisji oraz przedłożyć dowody, stwierdzające ich prawdziwość.

W razie przyprowadzenia do przeglądu zwierząt pociągowych, spisem nieobjętych, posiadacz winien o tem zawiadomić przewodniczącego.

Posiadacze zwierząt pociągowych, nieprzedstawionych komisji przeglądowej z powodów, przewidzianych w § 19 punkty a, b, c, niniejszego rozporządzenia winni przedstawić przewodniczącemu w dniu przeglądu dowody, stwierdzające istnienie tych powodów i odpowiadające wymogom, wskazanym w § 19 niniejszego rozporządzenia.

§ 27. W razie podniesienia przez posiadaczy zwierząt pociągowych, względnie przez ich pełnomocników zarzutu, że przedstawione przez nich wierzęta nie podlegają przeglądowi, komisja stwierdza tę okoliczność na podstawie przedłożonych dowodów, względnie orzeczenia lekarza weterynarji i bądź to, przyjmując oświadczenie strony do wiadomości, zwierzę od przeglądu zwalnia, bądź też uchwala poddanie odnośnego zwierzęcia przeglądowi.

Jeżeli istnienie tytułu zwolnienia od przeglądu stwierdzone być może tylko przez okazanie pisemnych dowodów, strona zaś bez własnej winy dowodów takich w dniu przeglądu dostarczyć nie może, winna uskutecznić to w terminie najda-

lej 3-dniowym, przesyłając odnośne pisemne dowody na ręce przewodniczącego komisji.

Powzięte przez komisje przeglądowe decyzje w sprawach, o których powyżej mowa, winny być uwidocznione w protokule komisyjnym a nadto zanotowane w przedstawionych komisji egzemplarzach wykazu spisowego.

§ 28. Zwierzęta pociągowe będą przedstawiane kolejno według miejscowości (wsi, kolonji, osad, dzielnic miasta i t. p.), przyczem przegląd winien się rozpocząć od miejscowości, położonej najdalej.

Przy przeglądzie poszczególnych zwierząt komisja może zażądać przeprowadzenia ich w pewnem określonem tempie; przedstawicielowi wojska i lekarzowi weterynarji przysługuje prawo przeprowadzania zwierząt przeglądanych za pośrednictwem własnych organów pomocniczych.

Pod względem zdatności do użytku wojskowego klasyfikuje się zwierzęta na „zdatne", „czasowo niezdatne" i „niezdatne". Orzeczenie o stopniu zdatności, oparte na opinji lekarza weterynarji, zastrzeżone jest przedstawicielowi władzy wojskowej; inni członkowie komisji przeglądowej mają w tym kierunku tylko głos doradczy.

Warunki zdatności zwierząt pociągowych do użytku wojskowego określi osobna instrukcja Ministra Spraw Wojskowych.

Orzeczenie komisji przeglądowej o zdatności odnośnego zwierzęcia dla potrzeb wojska może być zaskarżone tylko łącznie z decyzją komisji poborowej o pobraniu go (art. 15, ustęp 3 ustawy).

§ 29. Z wyjątkiem orzeczenia o zdatności, komisja przeglądowa rozstrzyga we wszystkich innych, obradom jej przez przewodniczącego poddanych, sprawach większością głosów, przyczem w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

Dla prawomocności orzeczeń komisji przeglądowej jest konieczna obecność przewodniczącego, przedstawiciela wojskowości, lekarza weterynarji i jednego przedstawiciela samorządu.

§ 30. Orzeczenie komisji przeglądowej co do zdatności zwierzęcia pociągowego dla potrzeb wojska zapisuje się w odpowiedniej rubryce przedłożonych komisji egzemplarzy wykazów spisowych z poszczególnych gmin.

Każdego dnia, po ukończeniu czynności przeglądowej, następuje sprawdzenie identyczności odnośnych rubryk egzemplarzy spisu.

Jeden z uzupełnionych wpowyższy sposób wykazów spisowych pozostaje w rękach przewodniczącego, drugi otrzymuje do przechowania naczelnik odnośnej gminy.

Niezależnie od powyższego wpisuje się orzeczenie komisji przeglądowej natychmiast po jego wydaniu do karty ewidencyjnej, którą to czynność uskutecznia władza wojskowa przez własne organa pomocnicze.

Karty ewidencyjne sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden, oznaczony cyfrą „Nr. 1", otrzymuje posiadacz sklasyfikowanego zwierzęcia, drugi, oznaczony cyfrą „Nr. 2", naczelnik odnośnej gminy, trzeci zaś „Nr. 3" zatrzymuje władza wojskowa.

Wzór karty ewidencyjnej podany jest w załącznikach Nr. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 31. Wystawione przy przeglądzie karty ewidencyjne, protokuł czynności przeglądowej oraz oba egzemplarze wykazów spisowych podpisują członkowie komisji.

§ 32. Orzeczenie komisji przeglądowej o „niezdatności" zwierzęcia pociągowego dla potrzeb wojska zwalnia je w przyszłości od świadczenia na rzecz Państwa, w szczególności zaś od obowiązku doprowadzania do następnych przeglądów i do poboru.

Zwierzęta, obdzielone kartą ewidencyjną z orzeczeniem „niezdatny", nie podlegają również ograniczeniom, przewidzianym w ustępie pierwszym artykułu 6 ustawy z 21 lutego 1922r.

§ 33. Karta ewidencyjna opiewa na nazwisko, wymienionego w spisie właściciela, względnie posiadacza zwierzęcia pociągowego, o ile zaś osoby te nie są spisem objęte — na imię i nazwisko osoby, którą wskaże doprowadzający do przeglądu, jako właściciela, względnie posiadacza.

W wypadkach, kiedy posiadacz nie jest zarazem właścicielem, a osoba tego ostatniego nie jest komisji znana, kartę ewidencyjną wystawia się na nazwisko posiadacza. W każdym razie komisja przeglądowa nie może rozstrzygać kwestji prawa własności.

Kartę ewidencyjną (Nr. 1) doręcza się osobie, której zostało powierzone przyprowadzenie zwierzęcia przed komisję. Jeżeli jednak nie jest nią sam posiadacz, a komisja nabierze przekonania, że osoba ta nie daje rękojmi, iż kartę ewidencyjną adresatów w porządku doręczy, będzie ona wydana naczelnikowi odnośnej gminy, względnie jego zastępcy.

Odbiór karty ewidencyjnej potwierdza odbiorca swoim podpisem na odcinku karty.

§ 34. Posiadacze zwierząt pociągowych, uznanych przez komisję przeglądową za „zdatne", lub „czasowo niezdatne" do użytku wojskowego, obowiązani są:

1. zgłaszać we właściwym urzędzie gminnym każdą zmianę, dotyczącą posiadania tych zwierząt, pociągowych, jako to: padnięcie zwierzęcia, kradzież, lub pozbycie się go;
2. przy każdem odstąpieniu praw własności (posiadania) innej osobie, przekazać jej jednocześnie kartę ewidencyjną, którą osoba ta obowiązana jest przyjąć; z tą chwilą wszelkie obowiązki, wynikające z niniejszego rozporządzenia, a związane z posiadaniem odstąpionego zwierzęcia, przechodzą na nowego jego posiadacza;
3. w wypadkach wyprowadzenia zwierzęcia pociągowego, obdzielonego kartą ewidencyjną, poza granicę Państwa, względnie jeżeli zwierzę przeszło do kategorji zwierząt, wymienionych w artykułach 7 i8 punkt a) b), c) i d) ustawy, — złożyć kartę ewidencyjną bezzwłocznie w urzędzie gminnym miejsca pobytu dotychczasowego posiadacza;
4. starannie przechowywać kartę ewidencyjną i okazać ją na każde żądanie władz administracyjnych oraz przedstawić komisji przeglądowej, względnie poborowej, przy przeglądzie, względnie poborze.

§ 35. W wypadkach zagubienia lub zniszczenia karty ewidencyjnej winien jest posiadacz tej karty bezzwołcznie o tem donieść urzędowi gminnemu, właściwemu dla jego miejsca za-

mieszkania, celem uzyskania urzędowego odpisu tejże karty.

Odpisy kart ewidencyjnych dla zwierząt, uznanych za „zdatne“ lub „czasowo niezdatne“, wydają na zasadzie doniesień, o których w ustępie pierwszym mowa, odnośne urzędy gminne, zawiadamiając o tem równocześnie właściwą władzę administracyjną I instancji.

O wydanie odpisu karty ewidencyjnej dla zwierzęcia, uznanego za „niezdatne“, winni posiadacze tej karty zwracać się za pośrednictwem urzędu gminnego do właściwej władzy administracyjnej I instancji. Na odpowiedni wniosek tej władzy Komenda Uzupełnień Koni wystawi urzędowy odpis utraconej karty ewidencyjnej i prześle go władzy administracyjnej I instancji, celem doręczenia adresatowi.

Równocześnie władza administracyjna I instancji w porozumieniu z Komendą Uzupełnień Koni unieważni kartę utraconą.

Władze administracyjne I instancji przedkładają z początkiem każdego kwartału właściwej władzy administracyjnej II instancji wykazy unieważnionych kart ewidencyjnych i wydanych odpisów, celem podania do powszechnej wiadomości w dzienniku urzędowym Urzędu Wojewódzkiego.

§ 36. Osoby, które weszły w posiadanie zwierzęcia pociągowego, opatrzonego kartą ewidencyjną, obowiązane są zgłosić we właściwym dla ich miejsca zamieszkania urzędzie gminnym fakt nabycia takiego zwierzęcia oraz okazać otrzymaną od pozbywającego kartę ewidencyjną, względnie jej odpis. Wyjątek od tego stanowią osoby, wymienione w artykule 7 ustawy oraz posiadacze zwierząt pociągowych, wymienionych w punkcie a) i d) artykułu 8 ustawy.

§ 37. Uznanie zwierzęcia pociągowego za zdatne do użytku wojskowego oraz wydanie karty ewidencyjnej nie ogranicza w niczem praw właściciela lub posiadacza tego zwierzęcia, wynikających ze stosunku prywatno - prawnego, w jakim on do niego pozostaje.

ROZDZIAŁ III.

Pobór zwierząt pociągowych.

§ 38. Pobór zwierząt pociągowych zarządza Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Przeprowadzenie poboru w poszczególnych województwach zarządza Minister Spraw Wewnętrznych. Odnośne zarządzenie będzie wskazywać zarazem ilość zwierząt pociągowych, które w odnośnem województwie mają być pobrane, ustaloną w drodze, wskazanej w artykule 16 ustawy.

Przeprowadzenie poboru w poszczególnych powiatach zarządzają władze administracyjne II instancji na podstawie otrzymanych z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych instrukcji. Zarządzenie władzy administracyjnej II instancji wskazywać będzie liczbę zwierząt pociągowych, przypadającą na poszczególne powiaty, ustaloną w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Korpusu.

Pobór w każdym powiecie z osobna zarządza właściwa władza administracyjna I instancji, w porozumieniu z właściwą Komendą Uzupełnień Koni, w drodze publicznych obwieszczeń.

Obwieszczenia te będą zawierać:

1. podstawę prawną poboru i odnośne zarządzenie władzy przełożonej;
2. gatunek zwierząt pociągowych, które w danej chwili podlegają poborowi;
3. termin poboru;
4. miejsce i czas poboru z wyszczególnieniem placu poboru i miejscowości, z których spęd do poboru ma nastąpić;
5. tytuły zwolnienia od poboru;
6. powołanie sankcji karnych za niedoprowadzenie do poboru.

Obwieszczenie, o którem powyżej mowa, zawierać będzie ponadto plan poboru zwierząt pociągowych w danym powiecie.

§ 39. Od przedstawienia do poboru zwolnione są zwierzęta, o których mowa w §§ 7 i 8 punkt 1 do 6 niniejszego rozporządzenia, a ponadto zwierzęta, obdzielone przy ostatnim przeglądzie, względnie poborze, kartą ewidencyjną z oznaczeniem „niezdatny“ oraz zwierzęta, zwolnione przed dniem poboru od świadczenia na rzecz Państwa w myśl §§ 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, o ile powody, dla których zwolnienie nastąpiło, trwają bez zmiany. Przepis punktu b) § 19 niniejszego rozporządzenia znajduje analogiczne zastosowanie i w stosunku do poboru.

§ 40. W razie zarządzenia poboru obowiązani są posiadacze zwierząt pociągowych, uznanych przy ostatnim przeglądzie za „zdatne“ lub „czasowo niezdatne“ i obdzielonych kartami ewidencyjnemi, dostawić je na miejsce i w czasie, w obwieszczeniu wskazanym.

Ponadto winny być doprowadzone do poboru te zwierzęta pociągwe, które w czasie ostatniego przeglądu nie były z jakiejkolwiek przyczyny komisji przeglądowej przedstawione. Do tej grupy zalicza się także te zwierzęta pociągowe, w których posiadanie weszły odnośne osoby już po przeprowadzeniu przeglądu.

Postanowienie ustępu trzeciego paragrafu 22 niniejszego rozporządzenia znajduje analogiczne zastosowanie przy poborze.

§ 41. Pobór zwierząt pociągowych przeprowadza komisja poboru zwierząt pociągowych. Skład komisji poborowej jest ten sam, jak komisji przeglądowej (§ 23).

Postanowienia ustępu drugiego, trzeciego i czwartego paragrafu 23 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie i przy konstytuowaniu się komisji poborowej.

§ 42. Jeżeli poborowi poddane są zwierzęta pociągowe, dla których nie ustalono szczegółowego cennika, lub też jeżeli cennik dopuszcza możność różnej oceny w obrębie pewnej kategorji zwierząt, będą przez wydziały powiatowe, zaś w miastach, wydzielonych ze związku powiatowego, przez magistraty do komisji poborowej zaproszeni fachowi oceniciele. Tam, gdzie zarządy komunalne (powiatowe lub miejskie) nie zostały dotychczas zorganizowane, względnie gdzie zachodzi niemożność zebrania się odnośnego ciała samorządowego (wydziału powiatowego, magistratu), zaprasza ocenicieli władza administracyjna I instancji.

§ 43. Przewodniczący komisji oraz naczelnicy poszczególnych gmin przedkładają komisji poborowej znajdujące się w ich posiadaniu egzemplarze wykazów spisu, uzupełnione podczas ostatniego przeglądu (§ 30), a pozatem wykaz udzielonych odpisów kart ewidencyjnych (§ 35) oraz złożone na ich ręce przed dniem poboru prośby

o zwolnienie (§ 11), dotychczas nierozstrzygnięte, wraz z aktami dochodzeń. Pozatem postanowienia §§ 24 i 25 niniejszego rozporządzenia znajdują zastosowanie i w stosunku do poboru.

§ 44. Posiadacze zwierząt pociągowych, do prowadzonych do poboru, winni zastosować się do wymogów, określonych w § 26 niniejszego rozporządzenia.

§ 45. Postanowienia paragrafu 27 i ustępu trzeciego paragrafu 22 mają zastosowanie także przy poborze zwierząt pociągowych, z tą jednak zmianą, że wskazany w ustępie drugim paragr. 27 termin 3-dniowy skraca się, w stosunku do poboru, do 24 godzin.

§ 46. Przed wydaniem orzeczenia o poborze poszczególnego zwierzęcia, komisja poborowa dokonywa jego przeglądu i to zarówno w odniesieniu do zwierząt, obdzielonych kartą ewidencyjną, jak i tych, dla których dotychczas karty ewidencyjnej nie wystawiono. Przegląd uskuteczniany będzie przy zastosowaniu postanowień ustępu pierwszego i drugiego paragrafu 28 niniejszego rozporządzenia, zaś w odniesieniu do zwierząt, nieobdzielonych dotychczas kartą ewidencyjną, także ustępu trzeciego tego paragrafu. W tym ostatnim wypadku dla zwierząt, uznanych za „niezdane“ i „czasowo niezdatne“, wystawia komisja kartę ewidencyjną przy zastosowaniu postanowień o kartach ewidencyjnych, zawartych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia.

W razie stwierdzenia przez komisję poborową niezdatności lub czasowej niezdatności zwierząt uznanych przy ostanim przeglądzie za zdatne, komisja zarządza uskutecznienie odpowiedniej adnotacji w karcie ewidencyjnej.

§ 47. W razie przedłożenia komisji próśb o zwolnienie na podstawie artykułu 9 ustawy (§ 11 rozp.), komisja poborowa rozpatrzy je na podstawie wyników przeprowadzonych dotychczas dochodzeń, względnie dowodów, przedstawionych przez petentów i rozstrzyga o udzieleniu zwolnienia zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Jeżeli jednak przedstawiciel wojska sprzeciwi się udzielaniu zwolnienia, komisja nie może powziąć uchwały o zwolnieniu, a przewodniczący komisji przedkłada z urzędu odnośne akta właściwej władzy administracyjnej II instancji, która decyduje ostatecznie w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Korpusu. Sprzeciw przedstawiciela wojska winien być zanotowany w protokule komisji poborowej.

§ 48. W pierwszym okresie mobilizacji orzeczenie komisji poborowej o pobraniu zwierzęcia winno być zgodne z orzeczeniem przedstawiciela władzy wojskowej o konieczności pobrania (art. 19 ustęp ostatni ustawy). Nie dotyczy to tych wypadków, w których chodzi o zwierzęta, co do których komisja prośbę o zwolnienie odrzuciła, zaś posiadacz zgłosił odwołanie (§ 11) względnie co do których zwolnienia wniósł przedstawiciel wojska sprzeciw w myśl § 47 niniejszego rozporządzenia.

W późniejszym okresie mobilizacji, tudzież w wypadkach, przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia, orzeczenie o pobraniu zapada w komisji zwykłą większością głosów, przyczem w razie równości głosów, rozstrzyga przewodniczący.

Orzeczenie o pobraniu zwierzęcia nie może zapaść w wypadkach zgłoszenia przez posiadacza odwołania przeciw odmowie zwolnienia (§ 11) oraz w wypadkach wniesienia przez przedstawiciela wojska sprzeciwu (§ 47).

We wszystkich innych, przez przewodniczącego obradom komisji poddanych, sprawach, uchwały komisji zapadają w trybie, ustalonym w ustępie drugim niniejszego paragrafu.

Postanowienie ustępu drugiego paragrafu 29 niniejszego rozporządzenia stosuje się także w odniesieniu do komisji poborowej.

§ 49. Z czynności komisji poborowej spisuje się przy komisji protokuł, w którym uwidaczniane będą wszystkie ważniejsze momenty aktu poboru, w szczególności obecność członków, ogólna ilość dostawionych zwierząt, wszystkie rozstrzygnięcia komisji, wydane na zasadzie §§ 45 oraz 47 niniejszego rozporządzenia, sprzeciwy, wniesione przez przedstawiciela wojskowości w myśl paragrafu 47, oraz odwołania, zgłoszone przez posiadaczy zwierząt w myśl paragrafu 11 ustęp szósty, informacje, udzielane przez naczelników gmin, względnie ich zastępców i t. p. Protokuł pisze pod kierunkiem przewodniczącego komisji organ pomocniczy władzy administracyjnej I instancji, lub w braku takiego pisarz, dostarczony przez urząd gminny tej gminy, w której pobór się przeprowadza.

Przewodniczący zarządzi ponadto prowadzenie wykazu pobranych zwierząt w dwuch egzemplarzach, sprawdzanych co do swej tożsamości każdego dnia po ukończeniu czynności poboru.

Niezależnie od powyższego, wpisjue się wyniki poboru odnośnie do poszczególnych zwierząt do specjalnych rubryk wykazów spisowych, dostarczonych przez przewodniczącego komisji i naczelników poszczególnych gmin.

§ 50. Orzeczenie komisji poborowej o pobraniu zwierzęcia wpisuje się natychmiast do „karty pobrania“, wystawianej w 3-ch egzemplarzach. Egzemplarz nr. 1 otrzymuje posiadacz zwierzęcia, egzemplarz nr. 2 naczelnik gminy, zaś nr. 3 — władza wojskowa.

Karty pobrania wystawia władza wojskowa przez własne organa pomocnicze.

Wzór karty pobrania podany jest w załączniku nr. 3.

Postanowienie, zawarte w § 33 niniejszego rozporządzenia, dotyczące kart ewidencyjnych, ma zastosowanie także w odniesieniu do kart pobrania.

Wydając kartę pobrania, komisja poborowa odbiera równocześnie kartę ewidencyjną pobranego zwierzęcia.

§ 51. Zwierzęta pociągowe co do których pobrania zapadło orzeczenie (§ 48), przechodzą natychmiast, wraz z uździenicami i postronkami, na własność Skarbu Państwa. Nadzór nad temi zwierzętami i staranie około nich obejmuje przedstawiciel władzy wojskowej.

ROZDZIAŁ IV.

Wynagrodzenie za odstąpione na rzecz Państwa zwierzęta pociągowe.

§ 52. Za odstąpione przy poborze Państwu na własność zwierzęta pociągowe, łącznie z uździenicami i postronkami, otrzymują posiadacze tychże wynagrodzenie w gotówce, względ?

dnie w formie asygnat do kasy skarbowej, w wysokości, określonej przez komisję poborową.

Wysokość wynagrodzenia określa komisja poborowa na podstawie cennika, wydanego przez Ministra Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W wypadkach, gdy chodzi o zwierzęta, cennikiem nie objęte, lub jeśli cennik dopuszcza możliwość różnej oceny w obrębie pewnej kategorji zwierząt, wysokość wynagrodzenia oznacza komisja poborowa na podstawie orzeczenia oceniciela. W pierwszym wypadku oceniciele winni przyjąć za podstawę swego szacunku istniejące w okresie poboru w odnośnym powiecie ceny targowe. W wypadku drugim oceniciele ustalają wysokość wynagrodzenia na podstawie swojej znajomości stosunków lokalnych, typów oraz wartości zwierząt w tym powiecie chowanych, stosując się do ram, zakreślonych cennikiem.

Uchwały w przedmiocie określenia wysokości wynagrodzenia zapadają w trybie, przewidzianym ustępem czwartym § 48. W razie różnicy szacunku obu oceniciel, może komisja przyjąć cenę średnią za podstawę do uchwały.

Do ustalonego w powyższym trybie wynagrodzenia ma być wliczona wartość uździenicy, względnie postronka.

§ 53 Wynagrodzenia wypłacane w gotówce mają być wciągane do wykazu, pisanego w dwuch egzemplarzach; jeden z tych wykazów prowadzi pisarz wojskowy, zaś drugi — pisarz cywilny. Przewodniczący komisji i przedstawiciel władzy wojskowej wykazów powyższych osobiście nie prowadzą.

§ 54. Wypłata wynagrodzenia w gotówce, względnie wydanie asygnaty, ma nastąpić natychmiast w chwili poboru. Odbiór wynagrodzenia, względnie asygnaty, potwierdzają poszczególni właściciele (posiadacze) zwierząt, lub ich zastępcy, własnoręcznym podpisem, umieszczonym w odnośnej rubryce wykazów wynagrodzenia (§ 53). Wypłata wynagrodzenia, względnie wydanie asygnaty, ma nastąpić do rąk właściciela (posiadacza) pobranego zwierzęcia lub jego zastępcy. Jeżeli posiadacz nie jest zarazem właścicielem, a ten ostatni jest nieobecny i nikogo do odbioru wynagrodzenia (asygnaty) nie upoważnił, wynagrodzenie, względnie asygnata, wydane będą do rąk naczelnika odnośnej gminy.

Jeżeli osoba właściciela nie jest komisji znana, lub też jeżeli komisja poweźmie co do tej osoby wątpliwości, wynagrodzenie, względnie asygnata, wypłacone być mają posiadaczowi zwierzęcia, lub jego zastępcy.

Jeżeli komisja poborowa nabierze przekonania, iż zastępca posiadacza, względnie właściciela, nie daje rękojmi należytego doręczenia wynagrodzenia, względnie asygnaty, osobie uprawnionej, wręcza je naczelnikowi odnośnej gminy, lub jego zastępcy.

Asygnata opiewa na nazwisko właściciela, względnie posiadacza, pobranego zwierzęcia.

Naczelnicy gmin, do których rąk zostały wypłacone wynagrodzenia, lub wydane asygnaty, obowiązani są natychmiast powiadomić o tym fakcie osoby, dla których wynagrodzenie, względnie asygnata, są przeznaczone.

§ 55. Asygnaty wystawia się na przepisanym druku, do czego służy specjalny asygnatarjusz, podlegający ścisłemu rachunkowi i kontroli.

Asygnata będzie podpisana przez przewodniczącego komisji oraz przedstawiciela władzy wojskowej i zaopatrzona w pieczęć starostwa.

Realizacja asygnat może być uskuteczniona w każdej kasie skarbowej.

ROZDZIAŁ V.

Spis i pobór wozów.

§ 56. W celu stwierdzenia zdolności świadczenia ludności oraz zaprowadzenia ewidencji może być zarządzony spis wozów.

Spis zarządza Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych nie częściej, niż raz do roku.

Spis może być zarządzony zależnie od potrzeb administracji wojskowej w całem Państwie, lub poszczególnych jego częściach.

§ 57. W razie zarządzenia spisu obowiązane są urzędy gminne (magistraty) dostarczyć właściwym władzom administracyjnym I instancji dokładnej wiadomości w odniesieniu do stanu, jakości i ilości wozów, znajdujących się na obszarze powierzonych im gmin, tudzież wszelkich innych, ze spisem, względnie ewidencją wozów związanych, a przez władze administracyjne zażądanych informacji.

§ 58. Jeżeli wiadomości, zażądane przez władze wojskowe, nie dadzą się uzyskać we wskazanej powyższym paragrafem drodze, może Minister Spraw Wewnętrznych zarządzić obowiązek dostarczenia potrzebnych wiadomości przez poszczególnych właścicieli i posiadaczy wozów.

W tym wypadku spis rzeczonych przedmiotów przeprowadzony będzie przy analogicznem zastosowaniu przepisów o spisie zwierząt pociągowych (§§ 15, ustępy pierwszy, drugi, trzeci, czwarty i piąty, 16 i 17 niniejszego rozporządzenia), z tą zmianą, że przewidziany w § 16 trzeci egzemplarz wykazu spisowego przesłany ma być do terytorjalnie właściwego Dowództwa Okręgu Korpusu.

§ 59. Od spisu i ewidencji wozów wyłączone są wozy, należące do osób, wymienionych w artykule 7 ustawy.

Pobór wozów.

§ 60. Pobór wozów, wyszczególnionych w § 5 p. B. i C. niniejszego rozporządzenia, zarządza Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Zarządzenia w przedmiocie przeprowadzenia poboru wozów w poszczególnych województwach i powiatach wydawane będą w trybie, określonym w § 38 niniejszego rozporządzenia, ustęp drugi i trzeci.

Pobór w każdym powiecie z osobna zarządza właściwa władza administracyjna I instancji w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Korpusu, w drodze publicznych obwieszczeń, ujętych w formę, ustaloną paragrafem 38 dla obwieszczeń o poborze zwierząt.

Odnośnie do poboru taboru samochodowego obowiązują ponadto postanowienia, zawarte w §§ 64—66.

§ 61. W razie zarządzenia poboru wozów, obowiązani są właściciele i posiadacze tychże dostawić je na miejscu i w czasie w obwieszczeniu podanym. Wozy, wyszczególnione w punktach 1—9 paragrafu 5, mają być dostarczone do poboru wraz ze znajdującą się w posiadaniu ich właścicieli, względnie posiadaczy, uprzężą do nich, wozy zaś motorowe z przedmiotami, o których mowa w punkcie C paragrafu 5.

§ 62. Pobór wozów przeprowadza komisja poborowa, ukonstytuowana analogicznie, jak komisja poboru zwierząt, z tą tylko różnicą, że w miejsce lekarza weterynarji wchodzi rzeczoznawca wojskowy, lub zaproszony przez władze wojskowe rzeczoznawca cywilny.

§ 63. Pobór wozów dokonywa się przy zastosowaniu postanowień, zawartych w paragrafach 39, 41 ustęp drugi, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55 oraz ustępu trzeciego paragrafu 22 niniejszego rozporządzenia, zaś w stosunku do taboru samochodowego także paragrafów 64, 65 i 66, z temi zmianami, że:

1. we wszystkich ustępach, w których mowa o zwierzętach pociągowych, należy w ich miejsce wstawić słowo „wozy“, zaś w miejsce słów „uździenice“ i „postronki“ — słowo „uprząż“, a w stosunku do taboru samochodowego — „przedmioty, o których mowa w p. C. paragrafu 5“,
2. w ustępie trzecim paragrafu 22 należy w miejsce słowa „przegląd“ i „komisja przeglądowa“ mieć na uwadze „pobór“ i komisję poborową“,
3. te zdania i ustępy innych paragrafów, które traktują o kartach ewidencyjnych lub o „przeglądzie“, nie mają w stosunku do wozów zastosowania, ponieważ proces przeglądu i wydawania kart ewidencyjnych odnośnie do wozów nie jest przewidziany,
4. ustęp, traktujące o „spisie“ i o „wykazach spisowych“ mają całkowite zastosowanie tylko w tym wypadku, jeżeli przed poborem wozów nastąpił ich spis w myśl ustępu drugiego paragrafu 58-go,
5. paragrafy 8 i 19 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w odniesieniu do wozów,
6. w ustępach, w których mowa o lekarzach weterynarji, należy mieć na uwadze rzeczoznawców.

Specjalne postanowienia odnośnie do poboru wozów motorowych.

§ 64. Celem dokonania poboru samochodów i motocykli, miejscowości, w których znajduje się conajmniej 25 samochodów łącznie z motocyklami, będą zgrupowane w jeden okrąg poborowy. Miejscem urzędowania komisji poborowej będzie punkt centralny okręgu.

Przy ustalaniu okręgów brana będzie pod uwagę okoliczność, aby odległość najdalszej miejscowości od punktu centralnego nie przenosiła 100 klm. w jedną stronę.

Środowiska, które same ze swego obszaru dostawić mogą do poboru conajmniej 100 sztuk samochodów i motocykli, mogą być wyodrębnione w samodzielne okręgi poborowe.

Dla przeprowadzenia poboru rowerów i traktorów będą tworzone osobne komisje, pobór zaś ich odbywać się będzie w każdym poszczególnym powiecie.

§ 65. Do komisji poborowej dla samochodów, motocykli, przyczepek, traktorów i rowerów może być przez władzę wojskową zaproszony do współudziału przedstawiciel klubu samochodowego z głosem doradczym.

Posiadacze, względnie właściciele samochodów, motocykli, przyczepek, traktorów i rowerów obowiązani są przedłożyć komisji poborowej karty rejestracjne tych przedmiotów.

O ile wóz motorowy jest w chwili poboru w remoncie, obowiązani są właściciele, względnie posiadacze takiego wozu dostarczyć komisji poborowej wiarogodny tego dowód.

§ 66. Oprócz wozów, o których mowa w § 39, są od poboru zwolnione następujące kategorje wozów motorowych:

1. samochody pożarne,
2. samochody wyścigowe,
3. traktory, stanowiące z pługiem jedną całość.

ROZDZIAŁ VI.

§ 67. Porozumienie władz administracyjnych II instancji z władzami wojskowemi, przewidziane w artykule 24, ustęp 2 ustawy, winno nastąpić we wszystkich tych wypadkach, które w jakikolwiek sposób dotyczą kwestji, czy zwierzę pociągowe, względnie wóz, ma podlegać obowiązkowemu świadczeniu, czy też nie.

§ 68. Gminy obowiązane są dostarczyć bezpłatnie lokalu, potrzebnego dla urzędowania komisji przeglądowej lub poborowej wraz z niezbędnem urządzeniem, oświetleniem i opałem oraz odpowiedniego placu dla przeglądu, względnie poboru tudzież dla postoju doprowadzonych zwierząt i wozów.

Ponadto urzędy gminne obowiązane są na żądanie przewodniczącego komisji przeglądowej względnie poborowej, przydzielić odpowiednią siłę pisarską.

Koszta podróży i djet funkcjonarjuszy ciał samorządowych, względnie inne ich wynagrodzenie, pokryte być mają z budżetu tego ciała samorządowego, na którego etacie pozostaje odnośny funkcjonarjusz, względnie które odnośną osobę wydelegowało.

Koszta podróży i djety oraz wynagrodzenie ocenicieli, zaproszonych do komisji poborowej, ponoszą ciała samorządowe, które ich zaprosiły, w tych zaś wypadkach, gdzie ocenicieli zapraszała władza administracyjna I instancji, koszta te obciążają budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Koszta podróży i djety funkcjonarjuszy władz administracyjnych obciążają budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wszelkie inne koszta, wynikające z wykonania ustawy o odstępowaniu na rzecz Państwa zwierząt pociągowych i wozów o ile obowiązek ponoszenia ich nie ciąży na właścicielu, względnie posiadaczu przedmiotu świadczenia, pokrywa Skarb Państwa, a wydatek ten obciąża budżet Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 69. O ileby pobór zwierząt pociągowych nie był poprzedzony przeglądem, mają być do poboru przedstawione wszystkie zwierzęta pociągowe, które w myśl niniejszego rozporządzenia przeglądowi podlegają.

§ 70. Przy przeglądzie w r. 1922 komisje przeglądowe ograniczą się wyłącznie do wydania kart ewidencyjnych dla zwierząt, uznanych za zdatne lub czasowo niezdatne. Dla zwierząt, uznanych za niezdatne do użytku wojskowego, karty ewidencyjne wydawane nie będą; posiadacze takich zwierząt otrzymają pisemne poświadczenie dostawienia do przeglądu.

§ 71. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerst. Spraw Wojskow.: Sosnkowski
Minister Spraw Wewnętrznych: Kamieński
Minister Rolnict. i Dóbr Państwow.: J. Raczyński
Minister Przemysłu i Handlu: Stefan Ossowski
Minister Skarbu: Michalski.

Załącznik wzór Nr. 1
(kolor różowy)

Egzemplarz Nr. ....

Licz. porząd ....

Rok 192........

KARTA EWIDENCYJNA.

Niniejszem stwierdza się, że .... zamieszkały w .... gminy .... powiatu .... województwa .... przedstawił do przeglądu zwierzę niżej opisane:

O P I S:

Rodzaj	Maść i odmiany ....
Płeć	....
Wiek	....
Wzrost	....

Zwierzę wyżej wymienione i opisane uznanem zostało za $\frac{\text{zdatne}}{\text{czasowo niezdatne}}$ do użytku wojskowego i zaliczone do typu .... kategorji .... i jako takie w razie zarządzenia przeglądu lub poboru zwierząt pociągowych doprowadzone być winno w terminie, wskazanym w odnośnym obwieszczeniu (zarządzeniu) władz do komisji przeglądowej lub poborowej tego powiatu, na terenie którego zwierzę w chwili zarządzenia przeglądu lub poboru będzie się znajdowało oraz na miejsce w temżę obwieszczeniu (zarządzeniu) wskazane.

...., dnia .... 192........r:

(pieczęć władzy adm. I-ej instancji)

Komisja Przeglądowa

Przewodniczący ....

Przedst. Wł. Wojsk. ....

Lek. Weterynarji ....

Przedstawiciele ....

Samorządu ....

U w a g a: Karty ewidencyjne po wydrukowaniu należy połączyć w zeszyty.

Drukowanie kart odbywa się w następujący sposób:

a) egzemplarze Nr. 1 i 2, przeznaczone do odrywania od grzbietu zeszytu celem doręczenia posiadaczowi zwierzęcia i naczelnikowi gminy, mają z lewej strony margines, który oddziela się od tekstu karty linją dziurkowaną;

b) na egzemplarzu Nr. 1 na odwrotnej stronie należy uwidocznić całkowicie dosłowny tekst §§ 34, 35 i 36 niniejszego rozporządzenia wykonawczego pod tytułem: „Wyciąg z rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 310.)";

c) na odwrotnej stronie egzemplarza Nr. 3, którego nie oddziela się od grzbietu, należy wydrukować następujący tekst pokwitowania odbiorcy karty ewidencyjnej egzempl. Nr. 1

„Kartę ewidencyjną licz .... otrzymałem dnia .... 192........roku.

Podpis posiadacza (właściciela) zwierzęcia"..

Egzemplarz Nr. ....

Załącznik wzór Nr. 2
(kolor biały)

Licz. porząd. ....

Rok 192 ......

KARTA EWIDENCYJNA.

Niniejszem stwierdza się, że .... zamieszkały w .... gminy .... powiatu .... województwa .... przedstawił do przeglądu zwierzę niżej opisane:

OPIS:

Rodzaj	Maść i odmiany ....
Płeć	....
Wiek	....
Wzrost	....

Zwierzę wyżej wymienione i opisane uznanem zostało za niezdatne do użytku wojskowego i jako takie zostaje na zawsze zwolnione od obowiązku zgłaszania do spisu i doprowadzania do komisji przeglądowej lub poborowej.

.........., dnia .... 192 ...... r.

(pieczęć władzy adm. I-ej instancji)

Komisja Przegl.

Przewodniczący ....
Przedst. Wł. Wojsk. ....
Lek. Weterynarji ....
Przedstawiciele
Samorządu: ....

Uwaga: Kartę ewidencyjną dla zwierząt „niezdatnych“ (wzór Nr. 2) drukuje się identycznie jak kartę ewidencyjną wzór Nr. 1, z tą tylko różnicą, że na odwrotnej stronie egzemplarza Nr. 1, zamiast §§ 34, 35 i 36 niniejszego rozporządzenia, winien być uwidoczniony dosłowny tekst § 15.

Egzemplarz Nr. ....

Załącznik wzór Nr. 3

Licz. porząd. ....

KARTA POBRANIA.

Komisja Poboru zwierząt pociągowych powiatu (miasta) ....
w dniu dzisiejszym pobrała od .... (imię, nazwiska właściciela lub posiadacza zwierzęcia) ...., zamieszkałego w .... gminy .... powiatu .... województwa .... jedn .... lat .... wzrostu .... cm., maści .... licz. kart. ewidenc. .... za cenę .... mk. pol. (słownie ....) zakwalifikowanego do typu .... kategorji ....

Należność zapłacona gotówką za pokwitowaniem licz. ....

Na pobranie należności wydana została asygnacja licz. ....

.........., dnia .... 192 ...... r.

(pieczęć władzy adm. I-ej instancji)

Komisja Poboru Zwierząt pociągow.

Przewodniczący ....
Oficer Poborowy ....
Lekarz weterynarji ....
Przedstawiciele
Samorządu: ....

Uwaga: Kartę pobrania (wzór Nr. 3) drukuje się identycznie jak kartę ewidencyjną wzór Nr. 1, z tą tylko różnicą, że w tekście pokwitowania odbiorcy zamiast słów „kartę ewidencyjną“ należy wydrukować — „kartę pobrania“

Odwrotna strona egzemplarza Nr. 1 nie zawiera żadnego wyciągu z rozporządzenia wykonawczego i pozostaje czystą.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości

Puck, 2. 6. 22.

Lipski, starosta.

337.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 1922 r. w przedmiocie wprowadzenia obowiązku odstępowania na rzecz Państwa zwierząt pociągowych.

Na zasadzie artykułu 2 ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. nr. 21, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązek odstępowania na rzecz Państwa na własność, za stosownym wynagrodzeniem, ustalonem w myśl art. 20 ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. nr. 21 poz. 166), zwierząt pociągowych, wymienionych w art. 5-tej ustawy, a uznanych za potrzebne i zdatne dla wojska.

§ 2. Pobór zwierząt pociągowych ma nastąpić, o ile się okaże, iż zapotrzebowanie przez armję ilości tych zwierząt nie mogą być osiągnięte w zwykłym trybie gospodarczym, dla zaopatrzenia armji przepisanym, t. j. w drodze zakupu z wolnej ręki.

Stwierdzenie faktu niemożności pokrycia zapotrzebowania zwierząt pociągowych i wozów w powyższej drodze zastrzega się decyzji Ministra Spraw Wojskowych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz z innymi zainteresowanymi Ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: **Antoni Ponikowski.**
Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: **Sosnkowski.**
Minister Spraw Wewnętrznych: **Antoni Kamieński.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 2 czerwca 1922.
Lipski, starosta.

338

Okólnik Wojewody Pomorskiego dnia 15. 5. 22 w sprawie bezprawnego używania polskich wykazów osobistych przez obcokrajowców.

Obywatele państw obcych, stale zamieskali w Polsce, a przedewszystkiem optanci nadużywają wciąż jeszcze wykazów osobistych udzielonych im przez władze policyjne polskie, a dotąd nie skasowanych pomimo wydanych przezemnie rozporządzeń. Aby wszelkim nadużyciom wreszcie kres położyć, zarządzam, aby najpóźniej do 15 czerwca 1922 wszystkie wykazy osobiste na całem Pomorzu były „wizowane“ przez miejscowe władze policyjn. adnotacją: „stwierdziłem ważność“, podpisem i pieczęcią urzędową. Osoby, niezastosujące się do niniejszego mego zarządzenia, nie podlegają coprawda karze, jednakowoż żadna osoba nie będzie mogła bez tej „wizy“ przekroczyć granicy polsko-gdańskiej.

Zaznaczan jeszcze raz, że do wykazu osobistego polskiego ma prawo tylko obywatel polski, i nie wolno np. udzielić polskiego wykazu osobistego osobom w Polsce internowanym.

Toruń, 15. V. 22
Wojewoda: Jan Brejski.

Powyższe zarządzenie p. Wojewody podaję do ogólnej wiadomości i wykonania. Wszystkie wykazy osobiste polskie (nie paszporty) należy przedłożyć do dnia 15. VI. 22. miejscowemu wójtostwu, które postąpi wedle powyższego rozkazu. Polskie wykazy osobiste, posiadane przez obcokrajowców, należy bezwzględnie skasować.

Puck, dnia 21. V. 22
Lipski, starosta.

339.

Obwieszczenie Delegacji Rzeczyp. Polskiej w Komisji Mieszanej do Spraw Repatrjacji w Rosji, z dnia 17. II. 1922, w sprawie poszukiwania osób zaginionych w Rosji i na Ukrainie.

Wobec ważności odszukania obywateli polskich Delegacja Polska do Spraw Repatrjacji w Warszawie przesyła przy niniejszym okólnik w sprawie zaginionych obywateli na terenie R. S. F. S. R. i U. S. R. R. wraz ze wzorem blankietu reklamującego, prosząc, aby Ministerstwo spowodowało rozesłanie odpowiedniej ilości odbitek po wszystkich Starostwach.

Starostwa będą mogły przyjmować reklamacje i w miarę napływu odsyłać je paczkami do Delegacji, dwa razy na miesiąc.

Nadmienić przytem należy, że termin wysyłania liczy się szesnastego za pierwszą połowę miesiąca i pierwszego za drugą połowę ubiegłego miesiąca.

Pierwszy transport zgłoszeń w ilości 370 został już zgromadzony, niebawem będzie wydrukowany i przesłany do Rosji, celem opublikowania w pismach sowieckich.

Prezes Delegacji Polskiej: (—) **St. Korsak.**

Okólnik nr. 1907. **Załącznik nr. 1.**
do nr. 12742|2822.

Delegacja Polska do Spraw Repatrjacji, uzupełniając swój komunikat, zamieszczony w prasie w dniu 22 stycznia rb. w sprawie reklamowania obywateli polskich z Rosji, Ukrainy i Białorusi, o których ślad wszelki zaginął wyjaśnia, iż osoby, mieszkające poza Warszawą lub pozbawione możności osobistego załatwienia sprawy w biurze Delegacji winny nadesłać pod adresem takowej zgłoszenie podług następującego wzoru: 2 załączniki.

ZGŁOSZENIE.

Nr. ....
Data ....

1. Nazwisko i imię osoby poszukiwanej.

2. Imiona rodziców.

3. data i miejsce urodzenia.

4. Zawód.

5. Wyznanie.

6. Miejsce zamieszkania przed wojną światową.

7. Data opuszczenia kraju.

8. Ostatnie posiadanie wiadomości o poszukiwanym gdzie zamieszkał w Rosji czem się trudnił:

1. Imię i nazwisko osoby zgłaszającej.

2. Miejsce zamieszkania.

Po wypełnieniu powyższych rubryk zgłoszenie winno być nadesłane pocztą do „Delegacji Polskiej do Spraw Repatrjacji w Warszawie, Chmielna 31, Referat Informacyjny".

(—) **St. Korsak.**

Prezes Delegacji Polskiej.

Warszawa, dn. 27. stycznia 1922 r.

Okólnik nr. 1726 S. **Załącznik nr. 2** do nr. 12742|2822.

Delegacja Polska do Spraw Repatrjacji podaje do wiadomości, co następuje:

Poszukiwanie osób zaginionych w Rosji i na Ukrainie.

W wielu wypadkach osoby reklamujący obywateli polskich z Rosji, Ukrainy i Białorusi nie mogły podać Delegacji Polskiej dokładnego adresu i dostatecznych danych, dających możności odszukania tych osób. Wobec tego Delegacja Polska mogła zaledwie część osób z tej liczby odszukać, pozostałe zaś reklamacje niekompletne, lub też o adresach nieaktualnych nie mogły odnieść skutku.

Delegacja Polska jednak, nie mogąc pozostawić sprawy nieodszukanych repatrjantów w zapomnieniu i pragnąc w dalszym ciągu przyjść z pomocą odszukającym i osobom zainteresowanym, zarządziła, przyjmowanie reklamacyj, co do osób dotąd nieodszukanych, lub których adresy obecnie nie są dokładnie znane. W kwestji tych osób można się zgłaszać do pokoju nr. 71 Delegacji Polskiej do Spraw Repatrjacji w Warszawie, ulica Chmielna nr. 31 od godz. 12-ej do 2-ej popoł. w celu wypełnienia odpowiedniego druczku danymi, jakie osoba reklamująca posiada.

Zgłoszenia te będą wysyłane dwa razy na miesiąc do Rosji w formie gotowych biuletynów wywiadowczych, celem dalszych poszukiwań przez rozesłanie tych biuletynów zarówno do naszych instytucji i placówek, jak wszystkich urzędów rosyjsko-ukraińskich w odnośnych miastach Rosji, Ukrainy i Białorusi.

Odpowiedzi, otrzymane w tym względzie będą ogłaszane przez Delegację Polską w Warszawie w miarę otrzymanego materjału.

(—) **St. Korsak.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 29 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.